

- 8) Den 31te Marts atter offentligt Møde med Karantænelæge Dr. Clod-Hansen som Foredragsholder. Han kaldte sit Foredrag: „Nogle almindelige Bemærkninger om Leg“. Foredraget fulgtes med stor Interesse og man har udtalt Ønsket om at faa en Gentagelse eller Fortsættelse deraf til næste Vinter.
- 9) Endelig den 12te April var der Medlemsmøde i Studiestræde, hvor Hr. Kontorchef Meyer talte om Universitetsudvidelsen og „Dansk Kvindesamf.“s Kbhvn.s Kreds Stilling til denne.

Af „Dansk Kvindesamf.“s Børn skal først nævnes Fru Røvsings Mindelegat.

Siden sidste Aarsberetning har Fru Røvsings Mindelegat kunnet uddele Understøttelse til 6 kvindelige Haandværkslærlinge, hvoraf to tidligere har nydt Understøttelse og har faaet denne fortsat et Aar endnu af Hensyn til den grundige og lange Læretid de har underkastet sig.

Af disse 6 uddanner en sig til Urmager, en til Snedker, de øvrige 4 til Bogbindere.

Af de 6 er en fra Bornholm, en fra Jylland, en fra Fyen og 3 fra Sjælland. Af de 3 sidstnævnte har den ene ganske vist boet et Par Aar i København; men nogen egentlig Københavner har underligt nok kun en Gang søgt og faaet Understøttelse i alle de Aar, Legatet har bestaaet.

Lærestedet for 5 af de 6 Lærlinge er i København, en (Urmagerlærlingen) lærer i Kallundborg.

Vi kan ikke andet end udtale en varm Paaskønnelse af den store Gave, som i Anledning af „Dansk Kvindesamf.“s Jubilæum satte Legatkapitalen i Stand til atter at yde nogen Hjælp. Det har vist sig, at flere og flere alvorligt arbejdende unge Kvinder har søgt til denne Hjælp, uden hvilken det næppe havde været dem muligt at gaa en Læretid igennem. Den omtalte Pengegave er desværre nu snart opbrugt, og Legatet maa standse sin Virksomhed, hvis ikke flere Bidrag tilflyde. Lad Bidragene være store eller smaa, men hold Dem ikke tilbage, hvem der har Hjærte for de unge Piger, som har Stræbsomhed, Evner og Udholdenhed til at kæmpe sig frem paa den besværlige Vej gennem grundig Fagdannelse til Selverhverv, men som mangler de stakkels 10 Kroner, som kunde hjælpe dem til at leve i Læretiden uden at savne det nødvendigeste.
